

Tarton suomalainen ja kansainvälinen koulu (+kindergarten)

Työssäoppimisraportti 4. jakso 29.3.–21.5.2010

Suoritin viimeisen työssäoppimisjaksoni Tarton suomalaisella ja kansainvälisellä koululla Virossa. Koulut toimivat fyysisesti samassa talossa ja opetuskielinä ovat englanti ja suomi. Osa oppitunneista on molempien koulujen yhteisiä. Koulussa on kaikki peruskoulun luokat, joskaan tänä lukuvuonna toisella luokalla ei ollut yhtään oppilasta. Lisäksi samassa rakennuksessa toimii kansainvälinen päiväkotiki. Oppilaita on suomalaisen koulun listoilla 9, kansainvälisen koulun 5 ja kindergartenin listoilla 7. Oppilaat ovat Suomesta, Virossa, Latviasta, Tanskasta, Israelista, Italiasta ja Meksikosta. Opettajat ovat virolaisia tai suomalaisia ja yksi lastentarhanopettaja on Texasista.

Keskeisimpiin työtehtäviini kuului henkilökohtaisena avustajana toimiminen, liikuntatuntien pitäminen koko koululle sekä lastentarhalle, matematiikan tukiopetus, sekä sijaistamiset ja muilla tunneilla avustaminen tarpeen vaatiessa. Lisäksi tehtäväni oli välituntitoiminnan aktivointi, iltapäiväkerhojen pito, sekä sportsdayn suunnittelu ja toteutus.

Ensimmäisellä viikolla tutustuin kouluun, oppilaisiin ja käytäntöihin suomeksi, koska kansainvälinen koulu ei ollut ollenkaan paikalla lomansa takia. Viikko vietettiin pääsiäiseen liittyen uskonnon teemaviikkona, koska kansainvälisen koulun opetussuunnitelmaan ei uskontoa kuulu. Vieraasta työnantajasta huolimatta sain heti ensimmäisestä päivästä alkaen vastuuta.

Toisella viikolla oli heti ensimmäisenä päivänä tulikaste, kun jouduin ensimmäisen luokan opettajan sijaiseksi ja opetuskielenä englanti. Eli vaihtoehtoja sille, että englannin puhumista olisi lykännyt myöhemmäksi, ei annettu. Koulun liikuntatuntien pitäminen ei minua sinänsä jännittänyt, mutta lastentarhan tuntien pito kyllä, koska ohjaukokemusta niin pienille tai niin nuoria sisaruksia minulla ei ollut. Jälkeenpäin katsottuna kuitenkin heidänkin tunnit menivät hyvin, kun

vain suunnitteli tarkasti mitä tunnilla tekee.

Liikunnanopettajan sijaisuudet alkoivat kolmannen viikon lopussa ja heti ensimmäisenä päivänä oli osoitus siitä, kuinka pienessä koulussa kahden oppilaan puutos vaikuttaa koko tunnin suunnitelmiin, varsinkin kun sitten ei ole enää kuin yksi oppilas paikalla.

Neljännellä viikolla täytyi reagoida välituntipelin tasapuolistamiseen, että sitä pystyisi entistä paremmin pelaamaan niin ykkösluokkalaiset kuin ysiluokkalainenkin yhdessä. Totesin, että pelin sääntöjen muuttaminen ei tuo toivottua tulosta, vaan on vaihdettava koko peliä.

Kansalaistaidon tunnilla yllätyin miten kielteinen suhtautuminen oppilailla oli alkoholia kohtaan, vaikka Virossa väkevät viinat ovat arkipäiväisempiä kuin Suomessa, kun niitä saa joka kaupasta.

Viidennellä viikolla oli teemaviikko "Earth-week", jolloin mietittiin miten maailma voidaan pelastaa, sekä harjoiteltiin kierrätystä ja luontoa vähemmän kuormittavia asioita. Viikko piti sisällään muun muassa valokuvauskilpailun, askartelua, kaupassa käyntiä ja Tallinnassa vierailun paikallisella suomalaisella koululla, sekä energiakeskuksessa ja eläintarhassa.

Kuudennella viikolla suoritin vuorovaikutuksen ja viestinnän, sekä syrjäytymisen ehkäisyn näytön uintitunnilla, jossa opetus tapahtui ensisijaisesti englanniksi, mutta jossa yhdelle oppilaalle piti antaa

ohjeet myös suomeksi ja usein myös eri tavalla selitettynä.

Seitsemännellä viikolla loppu alkaa lähestyä ja viimeinen normaaliviikko normaalien rutiinien mukaan, sillä viimeinen työviikkoni sisälsi yhtä päivää lukuun ottamatta erikoispäiviä. Jonkin verran viikon aikana täytyi valmistella tulevaa viikkoa, muun muassa sportsdayta.

Kahdeksas ja viimeinen viikko alkoi summer tripillä, jonka koulu siirsi minun takia puolitoista viikkoa aikaisemmaksi, että pääsisin mukaan. Reissu oli Koillis-Viroon ja matkalla kävimme erilaisissa paikoissa. Kävimme katsomassa Peipsjärveä, palavan kiven louhintamuseota, uimassa Itämeressä, strutsifarmilla sekä Rakveren linnanraunioilla. Yöt olimme leirintäalueella Toilassa, ihan Itämeren rannalla, josta pudotusta mereen on noin 20 m. Ruokailut suoritettiin osittain omatekoisesti ja osittain valmiiksi tilattuna. Kaikki vierailukohteet olivat toiminnallisia. Keskiviikkona oli sportsday, josta valmistelu ja vastuu olivat minun harteillani, jonka onnistumiseen olen ihan tyytyväinen. Lajit olivat soveltuvia 3–16-vuotiaille pienin sovellutuksin.

Pienessä koulussa on omat etunsa ja varjopuolensa. Pienen koulun etuna on se että koulu pystyy huomioimaan yksilölliset tarpeet paremmin sekä pystyy tekemään nopeitakin muutoksia, joskin se saattaa olla haittana kun yhdenkin oppilaan poissaolo saattaa vaikuttaa ainakin opettajan suunnitelmiin. Pienessä koulussa ja etenkin näin lama-aikana jokaisen kruunun perään täytyi katsoa tarkemmin, niinpä esimerkiksi liikuntatilojen varauksissa täytyi ottaa huomioon, ettei tilavuokra tule liian kalliiksi yhtä oppilasta kohden. Koululla ei ollut omia sisäliikuntatiloja, joten täytyi käyttää julkisia ja ne täytyi suunnitella ja varata aina etukäteen.

Itselleni jäi kuitenkin sellainen kuva, ettei pieni kansainvälinen koulu välttämättä ole ylivertainen normaalikokoiseen suomalaiseen kouluun verrattuna. Normaalikokoisessa koulussa on enemmän peli- ja leikkikavereita, sekä opitaan olemaan enemmän joukkoa ja häviämään. Pienessä koulussa ulkomailla on varmasti paremmat edellytykset harjoitella vierasta kieltä. Mutta työssäoppimisjaksoni oli miellyttävä kokemus. Suosittelen!

Antti Iivari